

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXXXVIII. Ieivnii soluendi tempus an rectè statuatur, ac obseruetur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

QVÆSTIO LXXXVII.

Cantus Ecclesiasticus an sit improbandus?

LUTHERANI Centuriatores cent. 9. cap. 6.
¶ nos vocant Baaliticos; vt in quos dici
queat Clamare voce maiori: Non tamen can-
tum improbat vniuersale, quin vchementer
commendant: Caluinianique pariter, vt
Caluinus Infl. 3. c. 20. §. 31. Verum in specie im-
probant nostrum in lingua non vulgari, tali
cum ritu ac ordine; præsertim cum statu so-
lemnique obligatione solius Cleri.

TRANSYLVANI Trinitarij l. 2. c. 1. profi-
tentur se Cantum cum tubis & organis piæ-
scribere: Inque Antithesis Christi veri ac falsi,
falsum Christum velle aiunt cantum.

SVADENT Scripturarum apparentiis, cui-
que soluta facilibus.

AUTOR. I. Ritus Diuina canendi
peruetus est ac rationabilis.

1. Quia Angeli concinuerūt Chri-
sto nato Gloria.

2. Dauid Psaltes & composituit psal-
mos, & instituit organa. &c. canto-
res: & Psal. 150. hortatur ad cantum.

Martyr instat, ista veteris esse Legis,
adq; nos pertinere nihil: Nihil, inquā,
quā futura præcinebant iam imple-
ta: at multum, quā præterita mysteria
grati recolimus, omissis figuris.

3. Turba occinuere Christo Ho-
sanna, obstreptibus Pharisæis.

4. Qui Mat. 26. Hymno dicto post ce-
nam, id est, cantato, ait Conc. Tolet. V. c.
12. Et Aug. in tit. ps. 2. & Ep. II 9. c. 18. iuryn-
s autem græcè est.

5. Paulus & Silas, Act. 16. media nocte
orantes hymnum decantabant.

6. Præceptum est Col. 3. ut in psal-
mis, & hymnis, & canticis sole exerceant

credentes. 7. Constat Traditio S.
Patrum. 8. Hæretici contrarij, sunt
damnati: Vt Hilarius quidam, testo
S. Aug. l. 2. Retract. c. 11. Henriciani, &
Petrobrusiani: teste Cluniacensi: W.
cleffistæ, teste Tho. Wald. to. 3. tit. 2.
Demum complures Cantus ecclæ-
astici constant vtilitates, apud Bell. l.
de bon. oper. c. 16.

II. Clerum ad Cantum ac Horæ
obligari, ritè fit ac ordine.

1. Quia i. Par. 15. Constituit Davidu-
ram Arca Domini de Leuitis, qui ministr-
erent, & recordarentur operum eius, & glo-
rificarent, atque laudarent Dominum.

2. Apostoli omissis temporalibus
saum munus proprium dixerunt: Act.
6. Nos orationi & verbo Dei instantes em-
mus. Vt igitur in Ecclesia non est om-
nium Predicare; ita nec Cantare.

3. Ratio. Quia politia suos habet
cubitores: ergo & Ecclesia; Isa. 61. 8.
per muros tuos Ierusalem, constitui infideli
tota die & nocte in perpetuum non tueri.
Item Eph. 5. Numquid omnes Doctore,
Prophetæ, &c. sed suum cuique donum
est ac officium in Ecclesia: Cleri, plati-
lere. Idque iure ecclesiastico, non di-
uino.

DE IEIVNIO.

QVÆSTIO LXXXVIII.

An ieunij soluendi tempus ritè fa-
tuatur ac obseruetur?

LUTHERANI; vt Kemnitius in par. 4. Exam. Tha.
pag. 516. cōcedunt in ieunio unam in die refec-
tionem; etiamque cenam, non prandij: at neq; de-
ctum ciborum seu abstinentiam à carnis.

CAL.

CALVINISTAE, vt Caluinus *Inft. 4.c.12.* volunt ieiunium tribus perfici: Tempore; vt non solutatur prius, quam id perfectum sit, verbi gratia, oratio, cuius cedula susceptum est: 2. Quantitate, yel solito minus comedatur, non ut vnicum sit refectio in die. 3. Qualitate, vt sit abstinentia ab lauitis, non delectus ciborum prohibitorum. Itaque nostrum tempus soluerit ieiunij carpunt.

SVADENT istis apud Scharpium in Cursu theo. *Set. 26.q.1.1. Col. 2.* Nemo vos iudicet in cibo, aut potu, aut parte diei festi, &c.

2. Papistae vt videantur ieiunare, sub medietate Vespertas canunt, tertiam pomeridianam mutant in meridianam; & satis esse aiunt tres horas post ordinarium prandii tempus ieiunare: conceduntque haec variari posse. Ita & Kemnitius.

AUTOR. Ieiunium sit coena, non prandium: Vel, vt *D.Th. 2.2.q. 147. a. 6. & 7.* ait, sit una refectio, & hora nona, ex Ecclesiastice lege vel confuetudine.

1. Rationem adfert: Una refectio: Quia ieiunatur, vt natura dometur, non destruatur: at domatur una refectio, quæ assuevit duabus: Destruetur, si nunquam sumeret. Hora nona: Quia ieiunare est carnem crucifigere; at Christus hora nona crucifixus expirauit.

2. Iudic. 20. Ieiunauerunt illa die usque ad vesperam, Idem 2. Reg. 1. & 3. &c. Ergo mos ille peruetus est.

3. Ita S. Patres apud Bell. l. 2. c. 2. Dico AD I. Loquitur ibi de legalibus ceremoniis; perque vim detorquetur ad legem Ecclesiasticam, teste S. Heron. ad Aglaiam q. ro. Aug. epist. 59. 9. 7. &c.

AD II. Ecclesia prandendi, & ad vesperam collationandi usum tolerat; non imperat: constat tamē ieiunium eo perfectius esse, quod longius differ-

tur vnicum refectio. Dein, talium determinatio est ab iure Ecclesiastico, vel Consuetudine, cuiusque loci; non ab iure diuino. Vnde varatio accidentis nil derogat substantiae ieiunij: & illa cuiusque nationis Archiepiscopo, seu Patriarchæ est libera, ex causa occurrente graui.

QVÆSTIO LXXXIX.

An cibos quosdam censemus immundos in sepe?

LUTHERANI, vt Lutherus *I.de lib. Christiana Melanch. in Apol. art. 15. 26.* Brentius in *Confes. VVittemb. Kemn. in part. 4. Exa. Trid.*

CALVINIANI item vt Caluinus *Inft. 4.c.12.* quatuor culpant: 1. Quod ducamus cibos quosdam ex se immundos. 2. Quod abstinentiam carnium, ouorum, & casei ad rationem ieiunii esse dicamus. 3. Quod delectum ciborum sub conscientiae obligatione impere mus. 4. Quodeum esse meritiorum afflarmus, ex quere indifference cultum Dei necessarium efficiamus.

SVADENT astictam nobis ciborum immunditiam istis: vt Kemnitius par. 4. Exam. pag. 460. Laborat amoliri suspicionem istam, quasi cibos prohibeant sicut Tatianus, Manichei, & Priscillianista, quasi vel maledicti sint, vel à diabolo occupati: Sed pontificie consecrations creaturarum prorsus ostendunt, in eodem ipsis luto cum hereticis isti herere. 2. Dicunt carnium eam esse immunditatem, quod prauas carnis concupiscentias excident. 3. In consecrationibus suis petunt, vt diaboli via à creaturis expellatur.

AUTOR. Nihil commune nobis in ieiunio cum hæresiarchis; nec cibū vllū ex se immundū dixit vñquam Ecclesia certa Scripturarū, in *Antichristo p. 4.q. 46.* Quia cibos omnes semper comedit; solum certa abstinentiae tempora definiuit, non immunditiae

r vlius